

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

26. října 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 2. PARALIPOMENON 23, DANIEL 4, SKUTKY 2

BŮH MÁ VŠE POD KONTROLOU

V našem druhém čtení na dnešní den (**Daniel 4:17**) Nebúkadnesar činí velice hluboké a dalekosáhlé prohlášení, když si vybavuje sen, který měl: „*Strom, který jsi viděl, který rostl a sílil, až jeho výška sahala k nebi a bylo ho vidět po celé zemi.*“ To nám zcela zjevně ukazuje, že Bůh má pod kontrolou i nejmocnější národy a jednotlivce a vskutku je používá a směřuje tak, aby vyvolávali nástup jednotlivých fází Jeho předem stanoveného plánu a záměru. To se nám potvrzuje, když Bůh v **Jeremjášovi 25:9** popisuje babylonského krále jako svého „služebníka“, kterého poštvé proti izraelské zemi, a v **Izajášovi 10:5**, prohlašuje o Asyřanech, že byli metlou Jeho hněvu, holí, skrze kterou projeví svůj hrozný hněv.

Vidíme tedy, že ve světových událostech není nic nahodilého, zvláště co se týče národů, které jsou jakýmkoliv způsobem ve vztahu s Izraelem. To je nám v těchto posledních dnech velkou útěchou. Bůh má národy stále pod kontrolou, jakkoliv mocné a hrozivé se nám z lidského pohledu mohou zdát. Když se však zamyslíme nad utrpením, které Bůh způsobil národu Izraele, zjišťujeme, že hlavním důvodem k tomu byla Jeho láska k němu a jeho přání, aby si skrze svou zkušenost vypěstovali touhu vrátit se k Němu. Problémy, které zakusili na své cestě pouští z Egypta, Mojžíš v **Deuteronomiu 8:2-3 a 5** vysvětlil následujícím způsobem: „*Hospodin, tvůj Bůh, tě vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci... Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu... Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst... že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna.*“

Princip Boží výchovy těch, které miluje a kárá pro jejich vlastní dobro, je velmi jasný i v případě jednotlivců, jako byl například Jób, který byl na konci veškerého svého utrpení pohnut k tomu, aby prohlásil: „*Proto odvolávám a lituji všeho v prachu a popelu*“ a tak „*Hospodin Jóbovi žehnal ke konci více než na začátku*“ (**Job 42:6,12**). **Židům 12:6** nepochybně platí i dnes: „*Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.*“

To nás přivádí k našemu čtení z Nového zákona a k zamyšlení nad utrpením, které zakusil Ježíš, a k poznání, že i toto utrpení měl Bůh zcela pod kontrolou. Ve **Skutcích 2:23** čteme: „*Bůh předem rozhodl, aby byl vydán, a vy jste ho rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.*“ Ježíš sám toto téma zdůrazňuje, když říká Pilátovi: „*Neměl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shůry.*“ Vidíme tedy, že Bůh má pod kontrolou vše, co se děje. Panuje v královstvích lidí a také v životě všech jednotlivců, s nimiž chce uskutečnit svůj záměr.

Z toho pro nás plyne ponaučení, že ať již se v našem životě objeví cokoliv, máme záruku, že se v tom skrývá Boží záměr, který nás má přivést blíže k Němu, abychom nakonec stejně jako Jób byli v Jeho milosti požehnáni. Apoštol Pavel řekl, když přemýšlel o svém vlastním strádání: „*A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova*“ (**2. Korintským 12:9**).

U Ježíše byl však důraz na něčem jiném, neboť veškeré jeho utrpení a bolest, jak fyzické tak psychické, mělo za účel, aby prolomil pouta hříchu a smrti, nejen pro sebe, ale pro celé lidstvo, které po tom touží. Dobrovolně snášel veškeré utrpení, které po něm jeho Otec požadoval, pro vás a pro mě. „*Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit*

od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech“ (Izajáš 53:4-6).

Pro každého z nás je velmi zahanbující, když si uvědomíme, že skrze naše hříchy a selhání jsme osobně sehráli svou roli v tom, že Ježíš musel zemřít, a nutí nás to k vážnému zamyšlení. Naše reakce na to by nepochybně měla být stejná jako u Židů, když byli konfrontováni se skutečností, že jsou zodpovědní za Ježíšovu smrt: „byli zasaženi v srdci“ (Skutky 2:36-37) a s úzkostí se otázali apoštola Petra: „Co máme dělat?“ Oni i my jsme dostali tuto odpověď: „*Obraťte se a každý z vás ať přijme křest.*“ Každý z nás poslechl tuto radu a usmrtili jsme svůj starý způsob života; když jsme tak však učinili, verš 42 nám říká, jak máme nyní prožít zbytek svého života.

Máme před sebou čtyři různé aspekty. Musíme být pevní v:

- 1) Učení
- 2) Společenství
- 3) Lámání chleba
- 4) Modlitbě

To je naše výzva v těchto posledních dnech.

Musíme být PEVNÍ v naší víře v Boží slovo a udělat všechno, co je v našich silách, abychom zachovali čistotu Jeho učení.

Musíme být PEVNÍ v našich snahách udržovat kontakt a společenství s našimi bratry a sestrami a nenechat se svést zpět ke způsobům tohoto světa.

Musíme být rovněž PEVNÍ v neustálém udržování kontaktu s naším Nebeským Otcem skrze privilegium modlitby.

A konečně musíme být PEVNÍ v naší touze lámat chleba a pít víno a mít neustále na mysli oběť, kterou Ježíš učinil pro každého z nás, aby nám mohly být odpuštěny všechny případy, kdy jsme sešli z cesty a zhřešili před Ním, majíce ujištění, že život věčný můžeme získat pouze v milosti Boží.

HYMNUS 241 Chléb a víno přijímáme, ó Pane;
a v těchto symbolech spatřujeme
dar Tvého těla, tvou prolitou krev,
když na Tebe vzpomínáme.

Děkujeme Bohu, že měl a má tyto události pod kontrolou a děkujeme Mu, že „*tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.*“

Bratr Barry Lambsdown: Swansea 26.10.14